

1. Принцип перерозподілу ресурсів на підґрунті «золотих правил» накопичення інвестицій. Процес інвестування ВПС має бути безперервним і одночасним для всіх модулів системи. Даний принцип доцільно використовувати в магістральній зоні функціонування ВПС.

2. Принцип «слабкого модуля» системи. У ВПС всі модулі повинні ефективно працювати як самостійно так і спільно в системі. В системі вибирається модуль за найбільш недостатньою фондоозброєністю і всі інвестиції спрямовуються на підвищення фондоозброєності цього слабкого модуля. Це можна зробити за рахунок перерозподілу ресурсів у самій динамічній системі.

3. Принцип конвеєрної організації модульного інвестування. Використовується при недостатній фондоозброєності декількох «слабких модулів» системи пропорційно в залежності від програми випуску продукції.

Базуючись на отриманих принципах розподілу інвестиційних ресурсів при забезпеченні заданої виробничої програми у складних інтегрованих системах можна досягти оптимального керування процесами функціонування та розвитку останніх, а також запобігти можливим збиткам, що пов'язані із виходом із дії устаткування, зупинкою технологічних операцій через нестачу фінансового забезпечення, тощо.

Література

1. Клебанова Т.С. Моделирование экономической динамики: [учебн. пособ.] / Т.С. Клебанова, Н.А. Дубовина, О.Ю. Полякова, Е.В. Раевнева, А.В. Милов, Е.А. Сергиенко. – Харьков: ИНЖЭК, 2004. – 244 с.

2. Кошеленко С.Н. Задача определения оптимальной структуры финансовых инвестиций. Сборник научных трудов МФИ. – М., 1979. – С. 164-173.

3. Устенко С. В. Моделирование наукоёмких производных систем: Монография. – К.: ЕКМО, 2008. – 329 с.

ЗАКОНОМІРНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ КУРОРТНО-РЕКРЕАЦІЙНИХ СИСТЕМ

Захарченко П. В., к. т. н., доцент

Азовський регіональний інститут управління
Запорізького національного технічного університету, м. Бердянськ

Курортно-рекреаційна економіка є важливою складовою частиною економічного потенціалу країни. Як частина цілого рекреаноміка випробовує на собі економічний вплив держави, у свою чергу, впливаючи при цьому на розвиток національної економіки в цілому. Таким чином, спостерігається тісна взаємодія процесів розвитку економічних і курортно-рекреаційних систем.

Причому ця взаємодія носить системний характер, що виражається у взаємозалежності, взаємовпливі і взаємообумовленості таких систем [1].

Курортно-рекреаційні системи характеризуються наступними основними ознаками: цілісністю, впорядкованістю, стійкістю, мінливістю і рухливістю.

Ознака цілісності в рекреасистемах проявляється в наявності взаємозв'язків між курортно-рекреаційною діяльністю, природним середовищем, суспільством і економікою, що дозволяє зберегти їх системну стійкість. Порушення будь-якого з цих зв'язків приводить до виникнення хаотичних процесів, які ведуть до розпаду системи. Істотна відмінність курортно-рекреаційних систем в цьому аспекті полягає в тому, що, якщо в інших видах систем продукція транспортується до споживача, то результатом діяльності рекреаційної галузі є переміщення рекреативістів до місць концентрації рекреаційних ресурсів, тобто споживання ресурсів відбувається в місці їх розміщення. При цьому не відбувається вилучення і переробки природних ресурсів [2].

Ознака стійкості функціонування рекреасистеми означає здатність адаптуватися до умов, що змінюються, а також здатність зберігати необхідні властивості в умовах обурення. При цьому передбачає взаємодію соціальних, економічних і екологічних аспектів. Принцип ефективності, що є внутрішньо властивим стійкості, має на увазі оптимальне використання ресурсів, включаючи біологічну різноманітність; зведення до мінімуму негативних екологічних, культурних і соціальних наслідків; а також максимальне збільшення переваг для охорони довкілля [3].

У діяльності курортно-рекреаційних систем відбуваються постійні зміни. Ознака мінливості визначає здатність таких систем змінювати свою просторово-часову організацію як реакцію на умови довкілля. При цьому сутність курортно-рекреаційної системи не змінюється, - змінюється лише структура і поведінковий характер її функціонування. В більшості випадків мінливість сприяє позитивній адаптації рекреасистем до умов довкілля - покращується реакція системи на довколишній простір і виникає модифікація управління. Проте інколи, під впливом несприятливих чинників довкілля, виникають зміни структури системи, схожі на «мутації». Також, під впливом екстремальних чинників довкілля, в курортно-рекреаційних систем можуть виникнути нестационарні процеси, що приводять до виникнення катастроф або сценаріїв розвитку хаосу. Розглядати мінливість рекреасистем лише як перехід від одного стану рівноваги до іншого, як це роблять більшість сучасних економічних теорій, представляється невірним. Правильніше було б говорити про еволюцію таких систем і їх розвиток як окремий випадок позитивного руху, а не зростання і прагнення до рівноваги. Загальна теорія еволюції складних нелінійних систем, до яких відносяться курортно-рекреаційні системи, дає загальні уявлення про можливий характер руху таких систем. Для таких систем найважливіше значення має характер біфуркації їх еволюції, який має на увазі, що система, розвиваючись випадковим чином, нагромаджує нові властивості

спочатку кількісно, а потім імовірнісним шляхом переходить в нову якість. Рівноважні, стійкі стани такої системи є лише моменти в її русі.

Сучасні курортно-рекреаційні системи є складними багатofакторними об'єктами. У свою чергу, вони занурені в ще складніше економічне середовище. Їх життєздатність, перш за все, залежить від їх стійкості до всіляких змін, що відбуваються, як в них, так і в зовнішньому середовищі. З іншого боку, сам процес розвитку такої системи є джерелом їх нестійкості, але вже у відмінності від вказаних обставин, цілеспрямованої. Таким чином, курортно-рекреаційна система повинна володіти з одного боку стійкістю, а з іншого боку рухливістю. Поєднання цих властивостей в одному і утворює певне діалектичне протиріччя, вирішення якого лежить в створенні принципів побудови рекреасистем і методів управління ними.

Література

1. Ткаченко Т. І. Сталий розвиток туризму: теорія, методологія, реалії бізнесу / Т. І. Ткаченко. – К. : КНТЕУ, 2006. – 537 с.
2. Квейд Э. Анализ сложных систем / Э. Квейд ; пер. с англ. И. И. Андреева, И. М. Верещагина. – М. : Советское радио, 1969. – 520 с.
3. Костюк В. Н. Нестационарные экономические процессы / В. Н. Костюк. – М. : Эдиториал УРСС, 2004. – 240 с.

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Карчев Я. Я., к.т.н., доцент; Семяновський В. М., к.ф.-м.н., доцент

Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ

Спільна постанова МОН України і Держкоменергозбереження «Про затвердження Програми освіти населення України з енергозбереження» вимагає введення викладання для всіх економічних спеціальностей дисципліни «Основи енергозбереження та енергоменеджменту». Національна академія статистики, обліку та аудиту з 2005/2006 навчального року запровадила викладання згаданої вище дисципліни.

Указ президента Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30 травня 2008 року «Про стан реалізації державної політики щодо забезпечення ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів» акцентує увагу на питаннях енергозбереження та енергоефективності і відзначає, важливість «механізмів державного впливу на структурні, економічні, соціально-культурні фактори, що визначають ... засоби та напрями енерговикористання».

Рада національної безпеки і оборони України, розглянувши стан реалізації державної політики щодо забезпечення ефективного використання